

Załącznik nr 1

Sławków, dnia 30.10.2008r.

WYKAZ NARUSZEŃ PRAWA ZWIĄZANYCH Z DEPONOWANIEM ODPADÓW W WYROBISKU PIASKOWYM „BÓR WSCHÓD” PRZEZ SPÓŁKĘ CTL” MACZKI-BÓR” Z SOSNOWCA

I. 1.Art.74 ust.2 *Konstytucji RP*, który stanowi że „Ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych”, a decyzje administracyjne władz lokalnych dotyczące deponowania odpadów w wyrobisku Bór Wschód, są sprzeczne z tym artykułem Konstytucji.

2.Art.97 *Ustawy „Prawo ochrony środowiska”*, który mówi, że „ochrona wód polega na zapewnieniu ich jak najlepszej jakości”. Tymczasem znane fakty wynikające z przeprowadzanych kontroli i pomiarów jakości wód podziemnych z obszaru na którym leży wyrobisko(dokonywanych przez różne instytucje) - mówią, że pogarsza się jakość wód w obrębie wyrobiska piaskowego Bór Wschód. Skażenie to spowodowało zamknięcie ujęcia wody pitnej „Jęzor” przez Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji z Sosnowca. Następuje wzrost chemizacji wód podziemnych, poprzez **co najmniej dwukrotny wzrost zawartości w wodzie siarczanów, chlorków i związków potasu oraz związków sodu, co powoduje między innymi duże zakwaszenie wody oraz niemożność wykorzystania tych wód jako wód pitnych** Fakty wynikające z badań są między innymi podane w piśmie Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 15.03.2006r.nr In.III-765/765/2006/bch oraz w ekspertyzie Uniwersytetu Śląskiego str39.

3.Art. 98 w/w *Ustawy* mówi ,że należy „zmniejszać ryzyko zanieczyszczenia wód podziemnych poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania”. Natomiast w/w fakty mówią wręcz o ich zanieczyszczeniu.

II *Prawo wodne*, które również jest łamane przez w wydających decyzje administracyjne i wykonawców tych decyzji i tak:

1.Art.38 pkt 2 : „*Celem ochrony wód jest utrzymywanie lub poprawa jakości wód...*” i pkt3 : „*Ochrona wody polega w szczególności na: „unikaniu eliminacji i ograniczeniu zanieczyszczenia wód, w szczególności substancjami szczególnie szkodliwymi dla środowiska wodnego”*”.

Natomiast wyrobisko piaskowe wypełniane jest odpadami niebezpiecznymi dla środowiska w ten sposób, że odpady te są zanurzane w wodach podziemnych (str38 ekspertyzy) - GZWP „Biskupi Bór” . Są to w większości odpady górnicze w tym przede wszystkim skały płonne, które stanowią największe zagrożenie dla środowiska wodnego - stwierdza to jednoznacznie praca zbiorowa pracowników Państwowego Instytutu Geologicznego- Warszawa 1997r : ” Mapa Warunków Występowania, Użytkowania, Zagrożenia i Ochrony Zwykłych Wód Podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i Jego Obrzeżenia”- str.15.

Fakty te stanowią jaskrawy dowód brutalnego gwałcenia prawa wodnego.

2. Wyrobisko piaskowe Bór Wschód znajduje się na terenie ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych (obszar zasilania ujęcia wody) i w związku z tym **nie powinno się nie tylko w tym miejscu składować tego typu odpadów - art.54 pkt1 podpunkt 9** ale również **wydobywać kopaliny** (wydobywa się piasek) i **odwadniać** dla potrzeb wydobywania niewielkich ilości piasku- **art. 54 pkt 1i 2** , gdy tymczasem dodatkowo marnuje się corocznie 15 mln m³ wód podziemnych I klasy czystości poprzez wypompowywanie ich przez Spółkę z o.o. CTL Maczki-Bór do rzeki Biała Przemsza a wartość tych wód wielokrotnie przewyższa wartość wydobywanego piasku. Woda natomiast jest dziedzicznym bezcennym dobrem narodowym i tak jest traktowana przez państwo polskie i państwa Unii Europejskiej (Ramowa Dyrektywa Wodna). W tym przypadku mamy do czynienia ze szkodnictwem na olbrzymią skalę, gdyż następuje niszczenie tego dobra ze szkodą dla milionów ludzi aglomeracji śląsko-zagłębiowskiej.

III

Działalność Spółki z o.o. CTL Maczki -Bór na terenie wyrobiska piaskowego Bór Wschód , oprócz wydobywania niewielkich ilości piasku (złóże prawie całkowicie wyeksploatowane),**to działalność polegająca na składowaniu odpadów**, ponieważ sposób i miejsce odzysku materiałów z odpadów polegający na ich tzw.„unieszkodliwianiu” jak również sposób i miejsce rekultywacji nie spełniają kryteriów i warunków wyszczególnionych w **Ustawie o odpadach** w jakich to unieszkodliwianie powinny być przeprowadzone - a mianowicie:

1. Art.7 ust.3 **Ustawy o odpadach** mówi: **”Odpady, których nie udało się poddać odzyskowi, powinny być tak unieszkodliwiane, aby składowane były wyłącznie te odpady, których unieszkodliwienie w inny sposób byłoby niemożliwe”** a fakty przeczą temu.

2. Art.12 w/w Ustawy mówi: **„Unieszkodliwieniu poddaje się odpady, z których uprzednio wysegregowano odpady nadające się do odzysku”**. Natomiast praktyka jest taka , że rozplantowuje się bezpośrednio z wagonów bez odzysku odpady kopalniane , przede wszystkim skały płonne, z których np. można odzyskać grys i tłuczeń pod budowę dróg przysypując je kolejną warstwą innego typu odpadów, łamiąc w ten sposób w/w przepis prawny i generując duże straty gospodarcze uniemożliwiając odzysk tych materiałów w przyszłości.

3. Art.3 ust.21 w/w Ustawy podaje definicję **unieszkodliwiania odpadów** a mianowicie: **„ unieszkodliwianie odpadów - rozumie się przez to poddanie odpadów procesom przekształceń biologicznych i fizycznych lub chemicznych określonym w załączniku nr 6 do ustawy w celu doprowadzenia ich do stanu, który nie stwarza niebezpieczeństwa dla ,zdrowia lub dla środowiska”**.

Natomiast fakty mówią nie tylko o zagrożeniu dla środowiska ale potwierdzają coś znacznie gorszego niż zagrożenie skażeniem. Potwierdzają duże skażenie wód podziemnych.

Decyzje Prezydenta Miasta Sosnowca dotyczą w głównej mierze rekultywacji wyrobiska piaskowego tj. doprowadzenie terenu wyrobiska do lepszego stanu użytkowego, co najmniej takiego jak przed rozpoczęciem eksploatacji piasku. Zastosowanie do tego działania 80 mln ton odpadów niebezpiecznych dla środowiska (ogromna koncentracja w jednym miejscu i to zanurzonych w wodach podziemnych GZWP Biskupi Bór, nie można nazwać rekultywacją - nie tylko ze względu na ogromną koncentrację odpadów i nie mieszcząc się tego procederu w kryterium podanym w załączniku nr 5 (definicja R10) do **Ustawy o odpadach**, ale przede wszystkim ze względu na skażenie tymi odpadami wód podziemnych ,co jest sprzeczne z przepisami prawa ujętymi w ustawie Prawo ochrony środowiska i przepisami innych ustaw wymienionych wyżej. Poza tym tak

zrekultywowany teren utraci swoje walory użytkowe ponieważ nie będzie się nadawał pod przyszły retencyjno- rekreacyjny zbiornik wodny, który w tym miejscu zaplanowano, gdyż ogromne ilości odpadów niebezpiecznych szczególnie dla środowiska wodnego, spowodują jego skażenie. Skoro nie jest to rekultywacja ani odzysk materiałów, **gdyż występuje sprzeczność wydanych decyzji administracyjnych zezwalających na te działania z aktami prawnymi wyższego rzędu** - to jedynym prawnym kryterium którym można by próbować usprawiedliwić te przynoszące straty działania, to unieszkodliwianie odpadów poprzez składowanie(**załącznik nr 6 D5 do Ustawy o odpadach**).

IV Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003r w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji ,budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów w § 3 pkt.1 zabrania lokalizowania wszelkiego typu składowisk w strefach zasilania głównych i użytkowych zbiorników wód podziemnych. W omawianym przypadku mamy do czynienia ze składowaniem bezpośrednio w zetknięciu się z wodami podziemnymi czyli znów następuje łamanie prawa.

W § 5.1. tego Rozporządzenia postanawia się aby składowisko posiadało naturalną barierę geologiczną, uszczelniającą podłoże i ściany boczne. W omawianym przypadku **nie ma żadnej naturalnej bariery ani sztucznej izolacji** .Odpady składowane bezpośrednio w wodach podziemnych a są to odpady szczególnie niebezpieczne dla środowiska wodnego. **Omawiane działania mogą mieć reperkusje międzynarodowe**, ponieważ w/w decyzje i działania łamiąc prawo polskie, łamią jednocześnie prawo Unii Europejskiej, co może przyczynić się do nałożenia surowych kar i restrykcji na Polskę i uniemożliwić wykorzystanie ogromnych funduszy na ochronę środowiska .

Dyrektywa Rady z dnia 7 grudnia 1979r. 80/68/EWG w sprawie ochrony wód podziemnych oraz Dyrektywy Rady z dnia 15 lipca 1975r. w sprawie odpadów 75/442/EWG wyraźnie zabrania tego typu działalności w takim miejscu. .

W 2004 r. państwo polskie zobowiązało się do przestrzegania i inkorporowania do swojego prawa przepisów unijnej **Ramowej Dyrektywy Wodnej** i tak:

art.4 pkt.1b tej Dyrektywy postanawia , że państwa członkowskie zapobiegają dopływowi zanieczyszczeń do wód podziemnych i pogarszaniu się ich stanu i jednocześnie wdrażają działania mające na celu stopniową redukcję zanieczyszczenia wód podziemnych.

W art. 7 pkt 3 czytamy: „Państwa Członkowskie zapewniają niezbędną ochronę części wód określonych dla celu, jakim jest niedopuszczenie do pogorszenia ich jakości”.

Natomiast w Polsce skaża się wody podziemne pozorując odzysk odpadów i rekultywację.